

CHOTKOVÉ A ŽOFIE CHOTKOVÁ

LUCIE TYRNEROVÁ

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav světových dějin

Praha 2010

Posudek vedoucího diplomové práce

Studium šlechtických rodů je v současné historické vědě stále populárnější. Svědčí o tom i diplomová práce Lucie Tyrnerové, která ale kombinuje a prolíná historii známého šlechtického rodu s osudy habsburské dynastie, respektive následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Chotkové, přestože nepatřili mezi nejbohatší české rody, patřili mezi elitu monarchie a jejich význam vzrostl zejména v období 18. století. Od poloviny 19. století však význam rodu postupně klesal a poslední výjimečnou osobnost, jíž historiografie věnuje mimořádnou pozornost je právě Žofie Chotková.

Předložená studie je rozčleněna do tří kapitol, ze kterých páteř celé práce tvoří druhá věnovaná nejznámější člence rodu Žofii. První kapitola je oproti tomu jen jakýmsi úvodem do dějin celé rodiny a obšírněji se zmiňuje zejména o jeho osudech v 18. a 19. století (rozebrána je především osobnost Karla Chotka). Protože vývoj rodiny Chotků ve středověku a raném novověku nebyl hlavním cílem studie, nelze tomuto postupu nic vytknout. Již zmíněná druhá kapitola je pak věnována původu a životním osudům pozdější vévodkyně z Hohenbergu. Zde je třeba vyzdvihnout práci s prameny i literaturou, při které se autorka snažila shrnout všechny důsledky morganatického sňatku. L. Tyrnerová přitom používá řady pramenů osobní povahy. Poslední kapitola pak stručně shrnuje osudy knížecího rodu Hohenbergů, potomky Františka Ferdinanda d'Este a Žofie Chotkové.

Způsob a preciznost práce L. Tyrnerové svědčí o jejím zaujetí pro zvolené téma. Práci je možné vytknout jen několik, podle mého mínění marginálních nedostatků. Hodnotu autorčiny práce především snižuje několik pravopisných chyb. Obsáhlejší by mohla být poslední kapitola věnovaná rodu Hohenbergů, který ještě

nebyl současnými historiky intenzivněji zkoumán. Je ale pravda, že toto téma stojí mimo badatelské zaměření autorčiny studie. Z podstatnějších nedostatků chybí informace, kde je možné získat (resp. dohledat znění přednášky Jiřího Chramosty z dubna 2004.

Tyto připomínky podle mého mínění výrazně nesnižují hodnotu práce, která svědčí o péči autorky. Vyzdvihnout je třeba především širší využití literatury a především náročný samostatný archivní výzkum, který autorka realizovala.

Diplomovou práci Lucie Tyrnerové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm: velmi dobře.

16. května 2011

doc. PhDr. Jan Županič, Ph.D.
Ústav světových dějin